

[Hartvig Frisch.]

hvorved man i denne for Landets Erhvervs- liv saa vigtige Industrigren kunde fjerne den private Kapitalbesiddelse. Men det er der slet ikke Tale om i dette Tilfælde, saa den Ros, jeg vilde finde i det ærede Medlems Udtalelser, maa jeg desværre give Afkald paa.

Men jeg forstaaer godt, hvorfor det ærede Medlem fremkom med den; for der er ikke Tvivl om, at Venstres Ændringsforslag, som maaske ved dets første Fremkomst, da det dukkede frem ved første Behandling i den Tale, det ærede Medlem holdt, havde noget af et godt Agitationsgrundlag i sig, nu er blevet saa ilde medtaget ved den Behandling, det har faaet fra saa mange Sider, og viser sig sagligt saa vanskeligt at gennemføre og at rumme saadanne Urime- ligheder og bebyrde Statskassen med saa- danne Beløb, at man vel dog ikke, selv i en nok saa godt troende Venstreforsamling, vil kunne opretholde det. Saa jeg kan egentlig godt forstaa, at nu begynder det at glippe; Vippen holder ikke rigtig længere; vi skal over paa et andet Grundlag — og saa kan det jo være godt nok at gaa over til at tale om Statsdrift og begynde at polemisere derimod.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst overfor mig en ironisk Bemærkning om den Paastand, at denne Raatold vilde skade Raffinaderierne. Det var i og for sig ikke det, jeg mente med mine Bemærkninger. Men den vilde skade selve denne Industri- gren; den vilde simpelt hen betyde, at det billige raffinerede Sukker, vi herefter vilde faa ind, vilde skabe yderligere Arbejdsløshed her i Landet. Jeg tror heller ikke, der er Tvivl om, at ved at gaa saa højt op, som Venstre ønskede, vilde man komme til at stille den Raffineringsindustri, vi har her- hjemme, særdeles vanskeligt. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Clausager tilsigter at stille Roedyrkerne heldigst muligt. Og hvis man endda kunde sige, at denne Be- stemmelse vilde stille Roedyrkerne heldigere, hvis man kunde faa bedre Kontrakter der- ved, saa vilde Venstre dog opnaa sin Hen- sigt. Men som jeg netop sagde før: Jeg tvivler om, at man opnaar Hensigten der- med, og paa den anden Side er der neppe Tvivl om, at det vilde være særdeles farligt for en Industri, der dog skaffer Arbejde til en Del Mennesker her i Landet.

Det ærede Medlem vilde hævde om Chokoladeafgifterne, at dem kunde ved- kommende Industri ikke have ret meget imod, da Priserne blev lave — forblev lave, mente det ærede Medlem vel. Men det

er dog klart, at hvis man regner med Sukkerforbruget og Priserne indenfor dette Forbrug og med den Forhøjelse til 32 eller 32½ Ø., vi tænker os, og saa vilde lægge det samlede Beløb, som dette udkræver, over paa denne ene Industrigren, saa vilde denne Industri ikke kunne fastholde en lav Pris, den kunde ikke blive uberørt af Forhøjelsen. Det er saa lille et Omraade af Sukkerforbruget, som derved vil komme til at bære alt det, som det koster Staten at faa Dyrkningen i Gang — hvis der altsaa skulde være det, som det ærede Medlem kalder Dækning —, at man kan forstaa, at disse Industrier har meldt sig i Udvalget. I Betænkningen kan man se, at det er en antagelig Række, der har meldt sig. Og man maa jo ikke tro, at naar vi har faaet Besøg af de Herrer Chokolade- og Sukkervarefabrikanter, er det for Flertallets Skyld; nej, det er selv- følgelig det af Venstre allerede ved første Behandling bebudede Forslag, der har op- skræmt denne Industri. Derfor er de mødt.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Han- sen vil jeg sige, at jeg har jo nok forstaaet, at Motiveringen for dette besynderlige Fri- handelsforslag, som altsaa betyder en reel Beskyttelse, en Forøgelse af Beskyttelsen paa 7 Mill. Kr., er denne, at der skal være Metode i Galskaben. Jeg tror egentlig ogsaa, at det vil være herved, at dette Forslag for denne Rigsdag vil komme til at faa en lidt opsigtsvækkende Karakter; for det kunde jo betyde, at det var Rets- statspartiets Mening overhovedet her i Verden at faa Metode i Galskaben. Og skulde det betyde, at de ogsaa paa Partiet selv vilde overføre denne smukke Hensigt, saa der fremtidig i Partiets Afstemninger og Forslag skulde være Metode i Galskaben, saa tror jeg, at man kun kunde udtrykke sin Tilfredshed dermed. Men at man her overfor et reelt Spørgsmaal, som meget store Grupper af Befolkningen er reelt interesserede i, vil prøve paa en saadan Metode i Galskaben, at man siger: Jo galere, jo bedre — det tror jeg dog ikke er anbefalelsesværdigt.

Jeg vil i øvrigt tænke mig, at hvis man gik til at gennemføre det Forslag, som Retsstatspartiet har stillet, vilde det betyde, at Roedyrkerne i første Omgang fik 7 Mill. Kr. Det siger sig selv, at der derved vilde blive almindelig Jubel og Hen- rykkelse i de Egne, hvor der dyrkes Roer. Men efter at man saaledes havde givet dem denne varme Douche, skulde man jo saa til i tre Tempi at gaa over til en langsom Afkøling. Jeg tror, at naar man var kommet